

Quan ja no pot sinó estar sol
i fora plou
i cap porta li obri
i ni sa casa l'acull,
no sap plorar.
Determina l'enyor,
l'últim desassossec, els déus
que l'abandonen pres
del seu propi bleix.
Una cova lluny,
al cim de la muntanya
és el paradís
que li fa recer i somni
contra l'odi dels caçadors.